

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Regula Sancti Patris Benedicti

Benedikt <Montecassino, Abt, Heiliger>

Moguntiae, 1604

LIII. De Hospitibus suscipiendis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64533](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64533)

5. Volumus item quod secundum dispositionem u-
ris communis, seruetur semper silentium in Choro,
in Dormitorio, ut predictum est, in Refectorio, etiam
extra horam refectiois, & in quadam parte Clau-
stri circa Capitulum, excepto si in dictis locis oportet
aliqua loqui breuiter & submissa voce.

6. Huiusmodi etiam silentium seruetur ad ignem
communem Fratrum.

De hospitibus suscipiendis.

CAP. LIII.

Matth. 25.

OMnes superuenientes hospites, tanquam
Christus, suscipiantur: quia ipse dicitur
rus est, Hospes fui, & suscepistis me. Et omnibus
congruus honor exhibeatur, maximè domesticis fidei, & peregrinis. Ut ergò nunciatus
fuerit hospes, occurratur ei à Priori
vel à fratribus cum omni officio charitatis
& primitùs orent pariter, & sic sibi socien-
tur in pace. Quod pacis osculum non prius
offeratur, nisi oratione præmissa, propter
lusiones diabolicas. In ipsa autem salutatio-
ne, omnis exhibeatur humilitas omnibus
venientibus siue discedentibus hospitibus
inclinato capite vel prostrato omni corpore

Matth. 18.

in terra, Christus in eis adoretur qui & suscipi-
pitur. Suscepti autem hospites ducantur ad
orationem: & postea sedeat cum eis Prior
aut cui iusserit ipse. Legatur coram hospite
lex diuina, ut edificetur: & post hæc omni
ei exhibeatur humanitas. Ieiunium à Priori
frat

frāgatur propter hospite: nisi forte precipuus
 sit dies ieiunii qui non possit violari. Fratres
 autem consuetudines ieiuniorum prosequā-
 tur. Aquam in manibus Abbas hospitibus
 det: pedes autem hospitibus omnibus ram
 Abbas quam cuncta congregatio lauat. *Qui- Psal. 47.*
 bus lotis, hunc versum decant: Suscepimus,
 Deus misericordiam tuam in medio templi
 tui. Pauperum, & peregrinorum maximè,
 susceptio omni cura sollicitè exhibetur: quia
 in ipsis magis Christus suscipitur. Nam diui- *Matth. 18*
 tum terror ipse sibi exigit honorem. Coqui-
 na Abbatis & hospitem per se fit, ut in certis
 horis superuenientes hospites, qui nunquā
 desunt monasterio, non inquietent fratres.
 In quam coquinam ad annum ingrediantur
 duo fratres, qui ipsum officium benè imple-
 ant. Quibus, ut indigent, solatia ministran-
 tur, ut absque murmuratione seruiant. Et
 iterum quandò occupationem minorem ha-
 bent, exeant ubi eis imperatur, in opera. Et
 non solum in ipsis, sed & in omnibus offici-
 is monasterii ista sit consideratio: ut quandò
 indigent, solatia accommodentur eis: & te-
 rum, quando vacant, obediunt imperanti.
 Item & cellam hospitem habeat assignatam
 frater, cuius animā timor Dei possideat, ubi
 sint lecti strati sufficienter, & domus Dei à
 sapientibus sapienter administratur. Hospi-
 tibus autem, cui non præcipitur nullatenus
 societur neque colloquatur: sed si obuiaue-
 rit aut viderit, salutatis humiliter, ut dictum
 est, & petita benedictione, pertranseat, di-

ens, non licere sibi colloqui cum hospite

1. (OMNES SUPERVENIENTES HOSPITES.) Et si modo nunc temporibus frequentia hospitum difficultatem generet adimplendi omnia, quae textus regula continet: habita tamen discretionem, & temporum ac personarum consideratione, facile saltem utiliora implebuntur.

2. (VBI NUNCIATUS FVERIT HOSPES.) Portarius viso hospite, iuxta qualitates personae, & temporum conditionem, aut extra exspectare faciat, aut monasterij portam eum introducat, notumque faciat Superiori, si hospitandae conditio requiret, & Praeatus ordinaverit. Aquo tunc siue ab vno Superiorum aut ostiarij, vel terram hospitum habentium, vel ab alio cui visum fuerit, seu pluribus, ipsi occurratur. Et ad Orationem & pacis osculam inclinato capite, vel prostrato corpore, siue genibus flexis, si fuerit Praeatus, vel aliquis Dei seruus, aut religiose vitae recipiatur officiosissime. Quae omnia, vt valeant commodius fieri, sit Sacellum quantum possibilitas permittit iuxta portam Monasterij, quo ad Orationem huiusmodi hospites introducantur.

3. (ADORETUR CHRISTVS.) Mentis scilicet Oratione, & deuotione. Consuetudo tamen omnium pene Religiosorum est, quando eis occurratur, in osculo recipi, postmodum duci ad Orationem, quod quia ita communiter fit, inhumanum videretur, maxime si fuerint noti, primo occursum exhibere eis osculum, sed post Orationem, propter communem consuetudinem: tutius tamen esset seruare Regulam.

4. Credimus tamen hoc respectu, si in principia osculum obtulerimus, præmissa tamen Oratione mentali, & etiam dicto exterius aliquo, quod ad Orationem, vel Dei laudem pertineat, & Hospitem similia proferre fecerimus, puta: Deo Gratiarum. Benedictus Dominus noster IESVS CHRISTVS, & huiusmodi, non discedere ab effectu iustitia, dummodo postea ad Orationem ducatur Hospes.

5. Osculum dicimus amplexum, quem præsertim Religiosis, & deuotis personis exhibemus. Si vero ob multitudinem, aliquando ita integre huiusmodi ceremonia fieri non poterunt, fiant animo & mente: aliter seruetur Regula.

1. (LEGATUR CORAM HOSPITE LEX DIVINA.) Maxime laudamus, hoc fieri si commode possit, & tempus hoc permiserit, ut dum refectio paratur, aliquid Hspiti legatur, vel spiritualia dicantur, vnde adificetur, habito respectu ad personam qualitatem, & necessitatem: saltem non omitatur, quin ad mēsam Hospiti aliquid legatur, iuxta conditionem personarum, ut adificetur.

2. (AQUAM IN MANIBVS ABBAS HOSPITIBVS DET.) Intellige, si est præsens: alias Prior, vel alius Superior, aut ipsi curam Hospitium habentes.

3. Hospitibus autem, præterquam infirmis, debilibus, aut ex itinere fatigatis, in Infirmitorio, aut alio loco, seorsum esus carniarum non concedatur, iuxta conditionem personarum.

4. (PEDES HOSPITIBVS, &c.) Hæc solennis lotio pedum, præcipue exhibetur iis qui conuersionis desiderio ad nostra Monasteria veniunt.

Aliquando, iis etiam qui deuotionis gratia, longo itinere Monasteria nostra visitant, aut aliis honestis causis, sicut Patribus Monasterij visum fuerit.

5. Laudamus etiam hanc lotionem fieri maxime personis, vnde magis edificatio sequi possit & augmentum deuotionis, erga Religionē. Nam saepe huiusmodi actibus humilibus fit vt mēs aliena à Christo, concepto sancto desiderio, Christum cordis hospitio suscipiat, meliusq; tunc in eis Christus suscipiatur, quam in mensa Hospes.

6. Ipsa autem lotio ita sit, conuenientibus Fratribus in Capitulo aut in alio loco, sicut decet, Praelectus, & in eius absentia Prior Clausstralis, & non Titularis, genibus flexis ante Hospitem pedes eius lauet. Quos dum incipit lauare, mox duo Fratres in medio loci genuflexi incipiant aliquid cantare, quod deuotionem excitet: & dicto primo versu, ceteri Fratres diuisis Choris genuflexi versus Hospitem eundem versum, cantando respondent, quem etiam post singulos versus, quos illi duo Fratres cantando presequuntur, repetunt. Cum verò Superior ambos pedes lauerit, tergat primo pedem sinistrum, deinde dextrum, quo terso cooperiat linteo, excepta parte quadam, quam ipse primo osculatur, & sic successiue Fratres omnes Hospiti pedem osculantur, incipiendo à Superiore, & subsequendo per ordinem vtriusque Chori.

7. Hoc quoque modo dicuntur Fratres omnes lauare pedes Hospitis, cum ibi eius causa assistant. Nō nimis absurdum esset, quod omnes Fratres, qui forte erunt sexaginta, actualiter lauarent pedes vnius Hospitis.

8. Completa deoscalatione calciatisque pedibus

hospiti

hospitis, statim surgit: & simul cum hospite genu-
 flectens, omisso à fratribus cantu incipiat versum:
 Suscepimus Deus, &c. Respon. In medio templi tui.
 Pater noster secreto. Vers. Et ne nos inducas. Resp.
 Sed libera nos à malo. Vers. Saluum fac seruum tu-
 um. Respon. Deus meus. Vers. Mitte ei Domine au-
 xilium de Sancto. Respon. Et de Sion tuere eum. Vers.
 Esto ei Domine turris. Respon. A facie, &c. Vers. Ni-
 hil proficiat. Resp. Et filius. Vers. Domine non, &c.
 Respon. Neque secundum. Vers. Dominus vobiscum.
 Respon. Et cum spiritu tuo. Oratio. Actiones no-
 stras. Oratio. Famulorum tuorum. Oratio, Inter-
 cessio nos quesumus Domine beatissimi Patris no-
 stri Benedicti, &c.

9. Postea mandet fieri breuem orationem pro Ho-
 spite: & facto signo, dataque benedictione, omnes,
 (exceptis habentibus curam Hospitum, si quos re-
 tinere voluerit Pralatus, per consolatione, aut ob-
 sequio Hospitis) vadant cum silentio ad cellas suas.

10. Cateris autem Hospitibus, maximè qui de lō-
 ge venerint, vel qui alias in Monasterio non fuerint
 Hospitati, sicut opus fuerit habentes curam Hospi-
 tum, pedes lauent.

11. Quod si multitudo non sineret lotionem fieri,
 aut alia causa vrgentior impediret, faciant quomo-
 do possunt: scientes se multam retributionem à Do-
 mino recepturos si iuxta Regulam fecerint, è con-
 trario poenam si ex negligentia omiserint.

12. Fratres autem nostri, ad Monasteria nostra
 quauis causa euntes, vt disciplina Regularis, quan-
 tum fieri potest vbique seruetur: Ordinamus, vt
 post duas ad plus in Hospitio refectiōnes, commu-
 nem vitam sequi debeant, diuinisque inter sint

Officiis & Capitulo culparū, haud secus, ac sibi conuētales essent, nisi forte sint debiles & infirmi, aut in negotiis occupati, quod Prelatorum discretione relinquimus.

13. Si qui vero legitimo impedimento detenti in aliquo Monasterio comorabuntur, nec inde ad sua Monasteria se conferre poterunt, non possit Monasterium illud, aliquid expetere, pro expēsis cibariis. Si autem ob infirmitatem, alicubi fieret comoratio, ubi medicinas, aliāq; necessaria infirmi habuissent, eorum Monasteriū in quo deputati sunt, hac omnia exoluat, nec aliud ab eo repeti possit. Si vero ob negotia, quis moram trahere coactus fuerit, Praelati inter se componant in omnibus cum mansuetudine & discretione, habita ratione personae, loci, temporis & negotij.

14. In suscipiendis autem Hospitibus, prohibeant Praelati vanos apparatus, maxima cum precij temporis iactura, minimaque & forte nulla cum utilitate fieri, in ornandis scilicet thalamis aut missis aut huiusmodi: nisi forte Hospitis suscipiendi dignitas hoc exigeret. Si autem fuerint familiares aut domestici, ducatur maiori cum sollicitudine ad refectioem ordinariam in Refectorio cum Conuentu.

15. Prohibemus autem omnino esum carniū secularibus, in Monasteriis nostri concedi.

16. Hospites suscepti in ipsis Diuinis Officiis poterunt se cum illius Monasterij Fratribus conformare. Qui Fratres non mittantur à Prelatis suis ad alia Monasteria iuxta Regulam, sine literis comendatiis: cōferantque cū illius Monasterij Superiorum de negotiis quorum causa illuc aduenerint, & illius obedientia sint & correptione.

17. Caveant autem ne in diebus Fests negotientur aut equitent, propter scandalum. Et modesti (vt de et Religiosos) se habeant in hospitibus secularium: ne ipsis scandalum prabeant, & contentiones omnino deuitent.

18. Propter grauamina vero Monasteriis nostris incumbentia: monemus Patres, & Fratres, ne facile pro quibuslibet Hospitibus ad Monasteria nostra accedere volentibus, literas commendatitias scribant: sed honeste & prudenter quantum fieri potest se excusent.

19. Et ne conuersatione secularium hominum, pace & quietem Fratrum nostrorum perturbari contingat, cum non deceat in eodem Monasterio diuersorum morum & habitus homines comorari: statuimus, quod nullus secularis, cuiuslibet status aut conditionis existat, etiam si aliqua parentela & affinitate alicui ex nostris Monachis fuerit coniunctus, ad habitandum longo tempore in Monasteriis nostris vt secularis suscipiatur: etiam sub pretextu cuiuscunque donationis, testamenti, legati, vel alia quauis occasione commodi temporalis, sine licentia Capituli Generalis, vel Regimini: quod tamen non intelligimus de factoribus, procuratoribus, & aliis famulis secularibus Monasteriorum nostrorum.

20. Mulieris vero siue laicas siue Religiosas, cuiuscunque aetatis, gradus, status & conditionis sint, prohibemus districtius intra septa Monasteriorum nostrorum quauis occasione duci, ingredi aut morari. Quod si contra scienter fuerit attentatum, iuxta literas Eugenij IV. & Pij V. & Gregorij XIII. tam ipsa Mulieres quam earum ductores & receptores (si voluntarie hoc fecerint) ipso facto

senten-

sententiam excommunicationis incurrunt, alijsq[ue]
pœnis, pro vt in ipsis bullis subiacebunt.

Quod non debeat Monachus literas, vel Eulogia
accipere sine iussu Abbatis.

C A P. LIII.

NVllatenus liceat Monacho nec à parè-
tibus suis, nec à quoquam hominum,
nec sibi inuicem literas, aut Eulogia, vel que-
libet munuscula accipere aut dare, sine præ-
cepto Abbatis sui. Quod si etiam à parenti-
bus suis ei quicquam directum fuerit: non
præsumat suscipere illud, nisi prius indicatum
fuerit Abbati. Quod si iusserit suscipi, in Ab-
batis sit potestate cui illud iubeat dari: Et nõ
contristerur Frater cui fortè directum fuerat,
vt non detur occasio Diabolo. Qui autem
aliter præsumpserit, disciplinæ Regulari sub-
iaceat.

I. (QVÆLIBET MVNVSCVLA.) Temerariam
præsumptionem Monachorum nostrorum, qui cum
nihil habeant nec habere debeant, munera accipere
& dare non metuunt, Regulæ & professioni nostræ
aduersantes, tãquam seminarium diaboli, & mor-
tale virus, penitus inter dicentes, quia sepe ex hu-
iusmodi numerum collatione, & receptione inor-
dinata oritur affectio, seu complacentia: nolumus
quod inuicem sibi Fratres dent, vllatenus munuscu-
la iuxta Regulam, neque etiam aliis quibuscunque
aut aliunde sibi directa accipiant, sine Pralati spe-
ciali licentia.